

РЕШЕНИЕ

№ 381

гр. *, 10.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – * в публично заседание на осемнадесети октомври
през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Гергана Кузманова

при участието на секретаря Веселина Младенова
като разгледа докладваното от Гергана Кузманова Гражданско дело №
20215440100537 по описа за 2021 година

Производството е образувано по искова молба на * против „**“ ЕООД с.*, общ.*, в която се твърди от ищцата, че на 16.12.2019 г. е сключила с ответника безсрочен трудов договор на длъжност „мениджър недвижима собственост“, с месторабота с. *, обл. *, ул. * 55, с брутно месечно възнаграждение в размер на 1 050 лв., платимо в срок до 10-то число на следващия полагането на труда месец. Поради факта, че ответното дружество, в качеството си на работодател, не ѝ заплащал в срок и в цялост дължимото ѝ се трудово възнаграждение, на 30.01.2020 г. е депозирала молба, с която изразила желание трудовото ѝ правоотношение да бъде прекратено на основание чл.327, ал. 1, т.2 от КТ, както и да ѝ бъде начислено дължимото обезщетение по чл.221, ал.1, т. 1 от КТ. Съгласно чл. 5.1 от трудовия договор срокът на предизвестие при прекратяването му е 30 дни за всяка от страните.

Със Заповед № 2 от 31.01.2020 г., въз основа на постъпилата молба, трудовото ѝ правоотношение било прекратено, считано от 31.01.2020г. В заповедта работодателят не е разпоредил изплащане на обезщетение по чл.221, ал.1 от КТ. След като депозирала жалба от * * с искане за съдействие, макар и със закъснение, работодателят ѝ изплатил полагащото ѝ се трудово възнаграждение за отработените дни за м. декември 2019 г. и м. януари 2020 г. Към настоящия момент ответникът не ѝ е заплатил дължимото обезщетение за прекратяване на трудовото правоотношение без предизвестие на основание чл.221, ал.1, предл. първо от КТ, съгласно който при прекратяване на трудовото правоотношение от работника или служителя без предизвестие в случаите по чл. 327, т. 2 КТ работодателят му дължи обезщетение в размер на брутното трудово възнаграждение за срока на предизвестие - при безсрочно трудово правоотношение.

Моли съда да постанови решение, с което да ответника да бъде осъден да заплати на ищцата сумата от 1 050 лв., представляваща обезщетение по чл. 221, ал. 1 от КТ за срока на предизвестие при прекратяване на трудовия договор на основание чл. 327, т. 2 от КТ, ведно със законната лихва върху главницата, считано от предявяване на иска до окончателното изплащане на задължението.

Ответникът в срока по чл.131 от ГПК е подал писмен отговор на исковата молба, в който оспорва иска. Твърди, че с Решение № * от 15.10.2020г. на РС - * по гр.д. № *****/2020г., е отхвърлен предявеният от ищцата иск, с който е твърдяла, че трудовото ѝ правоотношение е прекратено незаконосъобразно от работодателя, и че същият ѝ дължи

обезщетение по чл.225 КТ. Ищцата (назначена на пълен работен ден от 8 ч. в Дружеството до прекратяване на трудовото правоотношение) е съобщила на управителя на Дружеството през м. януари 2019г., когато последният е бил в България, че поема твърде много странична работа (различна от тази в Дружеството), поради което има много стрес. Ищцата не е давала отчет за похарчени суми, ходила е на работа много по- малко часове от договорените по трудовия договор, а накрая е спряла да ходи на работа. Когато през м. януари 2020г. управителят на Дружеството е бил в България е установил, че ищцата е взела 500 лв. в брой от касата на Дружеството, без да уведоми за това работодателя, за да заплати свой дълг и е изплатила сумата по-късно след разговор с работодателя. При получаване на молбата за прекратяване на трудовия договор, като се има предвид заплащането на трудовото правоотношение в брой през м. декември 2019г. и очевидното нарушаване на трудовата дисциплина счита, че не е нарушил трудовото законодателство и е заплатил навреме възнаграждение на ищцата, трудовото правоотношение е прекратено по взаимно съгласие на двете страни. При условията на евентуалност, ако съдът счете, че исковата претенция на ищцата е основателна и доказана, моли искът за сумата 1050 лв. да се отхвърли, като погасен чрез прихващане с вземане на Дружеството. Прави възражение за прихващане с вземане на Дружеството на сумата от 965.51 лв., представляваща сбор от 900 лв., представляващи разноски по гр.д.№*****/2020г. по описа на РС-* и законна лихва в размер на 65,51 лв., от 15.10.2020г. - датата на решението по гр.д.№*****/2020г. по описа на РС-* до датата на подаване на настоящия отговор на искова молба . Ищцата към настоящия момент не е заплатила на Дружеството разноските по гр.д.№*****/2020г. по описа на РС-*, в размер на 900 лв., които съдът е присъдил на Дружеството по посоченото дело, тъй като искът на ищцата е бил отхвърлен изцяло.

В с.з. ищцата р. пр. се явява лично и чрез пълномощника си адв.* поддържа иска.

Ответникът оспорва иска чрез пълномощника си адв.*.

Съдът, след преценка на изложеното в исковата молба , на становищата на страните в с.з. и като обсъди събраните по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

Видно от представения по делото трудов договор №1/16.12.2019г.. ищцата е била в трудово правоотношение с ответното дружество, по силата на което е заемала длъжността "Мениджър недвижима собственост" с място на работа-обект на работодателя на адрес с.* ,ул.“*“ №55. Трудовият договор е сключен за неопределен срок-чл.1.5, с основно месечно брутно трудово възнаграждение на служителя 1050лв. и допълнително възнаграждение за продължителна работа в размер на 0,6% върху основното месечно брутно трудово възнаграждение за всяка прослужена година трудов стаж и професионален опит на същата, сходна или със същия характер работа, длъжност или професия.

На 30.01.2020г. ищцата е подала молба до работодателя я, с която е поискала да бъде освободена от заеманата длъжност на основание чл.327 ал.1 т.2 от КТ.

След подаване на молбата ответника –работодател е издал Заповед №2/31.01.2020г. за прекратяване на трудов договор № 1/16.12.2019г. ,сключен с ищцата въз основа на постъпила молба от ищцата за прекратяване на трудовият й договор, считано от 31.01.2020г. Със заповедта работодателят е разпоредил в трудовото досие на служителя да бъде отразена самоотлъчка за периода 11-31.01.2020г.

С Решение №*/15.10.2020г. по гр.д.№*****/2020г. на РС-* е отхвърлен предявеният от ищцата против ответното дружество иск за признаване на уволнението й със Заповед №2/31.01.2020г. на управителя на ответното дружество за незаконно и неговата отмяна, както и за осъждане на ответното дружество да заплати на ищцата обезщетение по чл.225 ал.1 от КТ за период от шест месеца, считано от датата на уволнението -31.01.2020г. до 31.07.2020г. в общ размер на 6 300,00лв., ведно със законната лихва , считано от датата на предявяване на иска-30.03.2020г. до окончателното изплащане на сумата, като неоснователни и недоказани.със същото решение ищцата е осъдена да заплати на ответното дружество разноски поп водене на делото в размер на 900,00лв. за адвокатско

възнаграждение. След извършена служебна справка съдът установи, че решението не е обжалвано и е влязло в сила. За дължимите разноски ответника се е снабдил с изпълнителен лист, копие на който е представен по делото.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Предявен е иск с правно основание чл.221 ал.1 от КТ.

Съгласно чл.221 ал.1 от КТ при прекратяване на трудовото правоотношение от работника или служителя без предизвестие в случаите по чл. 327, ал. 1, т. 2, 3 и 3а работодателят му дължи обезщетение в размер на brutното трудово възнаграждение за срока на предизвестията - при безсрочно трудово правоотношение, и в размер на действителните вреди - при срочно трудово правоотношение.

Безспорно се установи в настоящото производство, че трудовото правоотношение на ищцата е прекратено на осн.чл.327 ал.1 т.2 от КТ, без предизвестие от работника или служителя, поради забава изплащането на трудовото възнаграждение или на обезщетение по този кодекс или по общественото осигуряване. При прекратяване на трудовия договор на посоченото основание за работодателя възниква задължението да заплати на работника или служителя обезщетение по чл.221 ал.1 от КТ. В случая трудовият договор на ищцата е бил сключен без определен срок, поради което дължимото от работодателя обезщетение е в размер на срока на предизвестията, който в случая е 30 дни т.е. работодателя дължи обезщетение на ищцата в размер на едно брутно трудово възнаграждение. Ответникът не ангажира доказателства, че е изплатил на ищцата дължимото обезщетение по чл.221 ал.1 от КТ, поради което искът е основателен и доказан в претендирания размер от 1050,00 лв.

По отношение на направеното от ответника възражение за прихващане. Съдът намира, че същото следва да се отхвърли, по следните съображения: Според настоящия състав е недопустимо прихващане на сумата, предмет на иска със сума, присъдена за разноски в полза на ответника по друго дело, водено между същите страни. Това е така, защото отговорността за разноски при съдебно разрешен правен спор е последица от изхода на делото. Ако се извърши исканото от ответника прихващане, в настоящото производство би се стигнало до отхвърляне на основателния иск поради прихващане, с което ответника би се освободил от отговорността си за разноски в настоящото производство, като отговорността за разноски с оглед изхода на делото би се прехвърлила на ищцата, с което се заобикаля разпоредбата на чл.78 от ГПК. Не съществува пречка след влизане в сила на настоящото решение от ответника да се извърши извънсъдебно прихващане на дължимите между страните суми по водените между тях дела.

Ще следва по изложените съображения искът по чл.221, ал.1 от КТ да бъде уважен, като на осн.чл.81 във вр. с чл.78 ал.1 от КТ ответникът бъде осъден да заплати на ищцата разноски по водене на настоящото дело в размер на 300,00 лв. за адвокатско възнаграждение.

По изложените съображения съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА «*» ЕООД с ЕИК * със седалище и адрес на управление с.*, общ.*, ул.*** №55, представлявано от управителя * да заплати на * с ЕГН ***** с адрес с.*, общ.*, ул.*** №5 сумата от 1050,00лв., представляваща обезщетение по чл.221 ал.1 от КТ, както и сумата от 300,00лв. разноски по делото за адвокатско възнаграждение.

ОТХВЪРЛЯ възражението на «*» ЕООД с ЕИК * със седалище и адрес на управление с.*, общ.*, ул. «*» №55, представлявано от управителя * за съдебно прихващане на претендираната от ищцата сума от 1050,00 лв., представляваща обезщетение по чл.221 ал.1 от КТ със сумата от 965.51 лв. дължима от ищцата, представляваща сбор от 900 лв.-

разноски по гр.д.№*****/2020г. по описа на РС-* и законна лихва в размер на 65,51 лв. от 15.10.2020г. - датата на решението по гр.д.№*****/2020г. по описа на РС-* до датата на подаване на отговора на искова молба по настоящото дело, като неоснователно.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред *ски окръжен съд в двуседмичен срок, считано от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – *: _____